

Kampkrant 2015 - 1

Zondag 2 augustus 2015 - Een gratis krant met onbetaalbare redacteurs

NATIONAAL MODELVLIEGKAMP 2015 VAN START

Het kamp werd geopend door Alex Janssen, die met “2 petten” op de deelnemers nog eens voor hield dat recreatief vliegen voor de meesten de ultieme vorm van modelvliegen is.

Je zou bijna denken dat de Afdeling Modelvliegsport het intussen niet meer nodig heeft om een Commissie Recreatief Modelvliegen in stand te houden maar het blijkt dat niets minder waar is aldus Alex. Er bestaat nog volop behoefte aan min of meer grootschalige evenementen – zoals het Nationaal Modelvliegekamp – er een van is. Afgelopen voorjaar heeft er in Vianen een grote indoor manifestatie plaatsgevonden, georganiseerd door de Commissie. En het ziet er naar uit dat er in de

kopende tijd nog meer van dergelijke evenementen door het land rollen.

Alex is al lange tijd deelnemer aan onze kampen, juist om het recreatieve karakter ervan. Bijna alles mag en er moet nog minder en zo wordt recreatief modelvliegen tot een feest. Het was voor hem dan ook niet moeilijk om “Ja” te zeggen toen de vraag kwam of hij het Afdelingsbestuur wilde komen versterken en leiding te gaan geven aan en de Commissie.

Voorafgaand aan de opening werd het traditionele Concours d'Élégance gehouden. Een groot aantal modellen stond op het perfect gemaakte grasveld uitgesteld en

hadden uiteraard veel bekijks. Dit programma onderdeel is uitermate geschikt om een idee te krijgen van wat er allemaal aan moois door de deelnemers is meegebracht. Nou wat er te zien was beloofd veel voor de komende week. Als alles zo mooi vliegt als het er uit ziet hebben we veel te genieten.

De winnaars van het concours: Motor Bram Ficker, Zweef Joris Crevecoeur, Heli Laurens Thomas Na de groepsfoto volgde de eerste vlucht van het kamp. Dit maal uitgevoerd door een team FPV Vliegers van de Leidsche Luchtvaartclub met een aardige demo van wat FPV vliegen inhoud.

Rob is de winter door

Zon, heerlijk weer, iedereen goed geluimd, John lacht en Paul heeft voor iedereen een vriendelijk woord. En, zo voorspellen insiders, dat blijft ook zo, deze week. Voor mij liep het vorige kamp uit op een mengeling van boosheid en onbegrip: twee toestellen gestolen, de kist met lipo's en de bij iedereen wel bekende bakjes met verzamelde 'kleinde-len'. Nooit meer iets van gehoord, terwijl de hele modelbouwscene mee heeft opgelet. Ik ben die vrijdagavond meteen naar huis gereden, tent in de auto gepleurd, spullen hutje mutje bij elkaar, wegwezen. Hoe bijzonder was het toen Joris de volgende dag langs kwam met een kartonnen doos met daarin een werkelijk zeer substantieel bedrag en de opbeurende tekst 'help Rob de winter door, of woorden van gelijke strekking. Jongens, dat was zo'n hartverwarmend gebaar dat ik besepte, nog maar eens heel duidelijk, hoe hecht die modelvliegers / kampdeelnemers vriendengroep is. Dank jullie allemaal! En dit jaar; we maken er met elkaar weer een prachtig kamp van, met diepe dank natuurlijk aan Paul en John die er zo ongemerkt weer heel veel uur in hebben zitten en natuurlijk aan de club, die ons andermaal hun prachtige locatie ter beschikking stelden. En nu, laden, vullen, keuren, starten, vliegen!

Rob

Overdenking

Zaterdag 25 juli. We staan op camping De Hondsrug en houden de stokken van de tent goed vast. Een storm in juli, heel zeldzaam. Alles lekt. De oude bungalowtent is nog goed, maar moet nodig opnieuw worden geïmpregneerd. Want over precies een week heb ik hem weer nodig op het Nationaal Modelvliegekamp. De vooruitzichten voor de komende week zijn zeer slecht, dus we besluiten maar om morgen in te pakken. Dan heb ik ineens een hele week om me op het komende kamp voor te bereiden...

Helaas maar een korte vakantie van een week, maar we hadden het heel goed naar onze zin. Mooi weer en een veld ter grootte van twee voetbalvelden recht tegenover onze plaats. Drie keer raden wat ik daar elke dag deed: vliegen met mijn Micro's!

En de kinderen op de camping kwamen veelvuldig kijken. Vanaf dag twee gaf ik ze 'les' op de simulator in de tent, waarna ze een echt vluchtje aan de kabel kregen. En zo was ik zelf in mijn element, maar ook de onbezoldigde 'kinderentertainer' van de camping. Keurig netjes stonden ze in de rij op hun beurt te wachten. Van 4 tot 12 jaar. De laatsten zie ik nog wel terug voor het echte werk...

We wilden tijdens de vakantie persé geen wifi, want dan ben je nóg steeds met de pc bezig. Dan ben je er nóg niet even lekker op uit... Maar door de storm hebben we toch maar de code opgehaald om op Buienradar het weer in de gaten te kunnen houden. En zo kwam ik er achter, dat de week van 1 tot 8 augustus qua weer een hele goede gaat worden: Weinig wind en goede temperaturen. Dat wordt dus een superkamp! Organisatoren en deelnemers, maar zeker Paul en John, kunnen tevreden achterover leunen. Je krijgt wat je verdient!

Vlieg veilig en gezellig,
Bald

Zaterdag 1-8

Een jaar lang (praktisch sinds einde van het kamp 2014) heb ik mij heugelijk voorbereid op het Nationaal Modelvliegekamp 2015. De vraag was nog of we het zouden redden, gezien enkele voorstellingen suggereerden dat vóór 2015 de wereld vergaan zou zijn. Gelukkig hebben de goden ons gespaard en kon het Modelvliegekamp 2015 werkelijkheid worden.

Mijn plan was om de vrijdag van tevoren aan te komen, om zo te kunnen helpen het kamp op te bouwen. Echter had onze auto andere plannen en besloot door zijn schokdemper heen te gaan op dinsdag. De gehele week zou ik mij voorbereid hebben op het kamp. Alles klaar leggen en de auto inladen. Echter, mijn bed was aantrekkelijker. Hierdoor was het zaterdag ochtend dikke stress. Gelukkig ben ik zonder panne op tijd aangekomen. Ja Minze, onze start-

boven) en de vliegtuigen werden uitgeladen.

Toen kreeg ik een verrassing waar ik nooit op geanticipeerd had kunnen hebben. Onze Koos had namelijk een windmolen gemaakt van een PET fles en deze bij zijn tent geïnstalleerd. Een wereld idee op gebied van recycling was geboren. Reeds heeft Carlo ook eenzelfde windvaan mogen bevestigen.

Enkele (elektro) modellen werden al door dhr. Ravensbergen gekeurd op luchtwaardigheid. Mij vielen wel enkele kratten bier op het netvlies, die onder zijn tafel verborgen waren. Andere deelnemers bij hem in de rij droegen ook al kratten bier mee. Helaas heb ik niet kunnen ontcijferen wat de aanleiding van deze spontane gulheid is geweest.

Gezien wij toch een hoop mannen bij elkaar zijn werd mij geboden een aantal onkuise zoektermen bij

motor functioneerde gelukkig prima!

Bij aankomst werd ik direct gelukkig. Al mijn goede vrienden waren alweer aanwezig. Opmerkelijk was gelijk het missen van dhr. Van de Riet en dhr. Rademakers. Het kamp was qua geluidsniveau namelijk vrij bedaard. De tent werd opgezet (na enig gesprek met

Google afbeeldingen in te voeren. Het resultaat is dat ik voor altijd een trauma bij zal houden.

Na deze laatste beproeving van de dag ging rond een uur of 1 's nachts het licht in mijn tent uit en heb ik mijzelf als Eskimo gekleed, om zo de onverbeterlijke koude nacht door te komen.

Luc

De eerste echte dag!

De start is zonnig, heerlijk weer, allemaal goed geluimde mensen, de eerste toestellen worden naar buiten gedragen voor het concours d'elegance. Een paar mensen stonden te praten over een thema dat me (zoals bekend) na aan het hart ligt: zelf bouwen, plakken, schuren, veranderen, denken dat je iets kunt verbeteren, maar het vlieggedrag van de eerste de beste Japanse kant en klaar doos haal je d'r meestal niet mee, althans ik niet! Experimenteren, een deel van de hobby die het leuk en boeiend maakt. En dan het onderwerp: 'zo'n concours d'elegance, daar zou je eigenlijk alleen de écht zelf gebouwde kisten moeten neerzetten'. 'Het is feitelijk geen kunst als je alleen nog maar een batterij erin hoeft te schuiven en je kunt vliegen'. 'Maar je, dan heb je misschien vijf kisten op het veld, dat vindt John natuurlijk niks!' En zo is dat ook wel weer: als je kijkt hoeveel plezier mensen beleven aan dat vliegen, en dat gaat merendeels met inderdaad door fijne Japanse vrouwenhandjes in dozen gestopt piepschuim in de vorm van een prachtig vliegtuig. Ja, het concours zou inderdaad over zelf gebouwd moeten gaan maar het kamp gaat vooral ook over plezier beleven aan de modelvliegsport in de breedste zin van het woord. Met een tikkeltje scheve, van plakband aan elkaar hangende modellen tot fantastische schalkisten waar tot en met het laatste klinknageltje ook werkelijk precies op de goede plek zit. Maar, los van deze discussie gaat het er uiteindelijk om dat we in ieder geval John een leuke week bezorgen en daarom: op naar een fantastisch concours d'elegance en een heerlijke eerste vliegdag.

Rob

Zondag 2-8

Een nieuwe dag met nieuwe kansen. Ik had mijzelf ten doel gesteld om rond het ochtendgloren van 8 uur te ontwaken en mij keurig aan de ontbijttafel te presenteren. Wonderbaarlijk genoeg is dit ook echt gelukt. Thuis loopt dit voornemen vaak een uur of 4,5 uit. De haren netjes gevouwen en een smakelijk ontbijt genoten. Eerst was het tijd voor het concours d 'élégance. Modellen werden uitgesteld. Mijn bek

viel open toen Otto zijn collectie tevoorschijn haalde. De beste man heeft werkelijk een vliegtuigen plaag in zijn caravan heersen. Dhr. Mr. Frituurkoning Hamburgerspecialmeester Burgmeijer was hoofd jury van dit concours. De uitslag liet een tijd op zich wachten, wat klaarblijkelijk veroorzaakt werd door echtelijke problemen met zijn eigenwijze frituurpan. Deze zorgde gisteravond meermaals voor stroomuitval. Na met mijn mede lotgenoten Bram, Tim en Ozzy in de zon gebakken te hebben werd het tijd om de brandstof modellen te keuren.

Dit keuren verliep vrij vlot. Gelukkig was keurmeester Krooshof uiterst gemotiveerd bezig met zijn vak

en waren mijn 4 bakken in no-time gekeurd. Klagen was er niet bij, hij doet namelijk niets liever. Toen ik mij naar het keurveld begaf zag ik onze Harm met een uiterst geconcentreerde blik een quad besturen. Deze bleek van onze enige echte organisator Gardeneers te zijn. Ik vernam dat deze bij een zekere kruideniersketen kwam voor een zeer redelijke prijs. Een aanrader voor eenieder.

Mijn tank was gevuld, mijn kist opgeladen en mijn gloeier stond klaar. Ik ging namelijk mijn eerste vlucht van dit kamp maken. Dit zou een mooie gewaarwording zijn op deze uitmuntende dag. Dit plan bleek slechts een illusie toen ik in de verte het geronk van een ruktur (AKA, trektraktor, trekker) hoorde aankomen. Dit markeerde al vroeg het einde van wat een mooie vliegmiddag had kunnen worden. Ik kan mij werkelijk niet indenken hoe iemand zichzelf zodanig belangrijk vindt, dat hij een vliegekamp voor tientallen deelnemers stillegt. Ik heb al enkele snode plannen van onder andere dhr. Steigenga en dhr. Thomas voorbij horen komen om de man permanent te laten verdwijnen. Het moest een 'ongelukje' lijken is alles wat ik weet.

Hopelijk kunnen we het vliegen snel voortzetten en zal het fenomeen boer niet vaker voorkomen deze week.

Luc

